

3. Інформація про укладення деривативів або вчинення правочинів щодо похідних цінних паперів емітентом, якщо це впливає на оцінку його активів, зобов'язань, фінансового стану і доходів або витрат емітента

Товариством протягом 2018 року не укладалися деривативи та не вчинялися правочини щодо похідних цінних паперів Товариства.

Не зважаючи на політичну, економічну та соціальну нестабільність в поєднанні зі зростанням регіональної напруженості та військовим конфліктом на сході України було досягнуто за звітний період достатньо високих показників платоспроможності й фінансової стабільності Товариства.

На підставі фінансової звітності проведено комплексну оцінку ліквідності, платоспроможності й фінансової стабільності Товариства. За результатами оцінки необхідно відзначити наступне:

- коефіцієнт загальної ліквідності склав 2,91 та знаходиться в межах оптимального значення ($> 1,02,0$);
- коефіцієнт швидкої ліквідності, що характеризує можливість товариства погашати поточні зобов'язання за рахунок найбільш ліквідних оборотних коштів склав 0,95 та відповідає оптимальному значенню (0,6-0,8 та більше);
- коефіцієнт автономії, що характеризує фінансову незалежність товариства складає 0,93 та знаходиться на рівні, що відповідає оптимальному значенню $>0,5$;
- коефіцієнт фінансової стабільності, що характеризує здатність товариства залучати зовнішні джерела фінансування склав 13,61 (оптимальне значення $>1,0$).

1) Зокрема інформація про завдання та політику емітента щодо управління фінансовими ризиками, у тому числі політику щодо страхування кожного основного виду прогнозованої операції, для якої використовуються операції хеджування

Товариство може використовувати, зокрема, такі методи оцінки ризиків:

Комплексний метод оцінки ризиків. Ризик може вимірюватися в абсолютних і відносних величинах.

Визначаючи величину ризику в абсолютному вираженні, Товариство використовує спрощений підхід.

Його сутність полягає у тому, що оцінюється ступінь впливу ризику на основні показники роботи Товариства.

Метод оцінки фінансової стійкості (аналізу доцільності витрат) ґрунтується на оцінці фінансової стійкості підприємства (проекту) і на ідентифікації на цій основі потенційних зон ризику.

Можуть бути застосовані два різновиди методу:

- 1) фіксація фінансового стану підприємства (оцінка фінансової стійкості);
- 2) зіставлення фінансової стійкості підприємства до і після впровадження аналізованої угоди (проекту) (оцінка доцільності витрат).

Віднесення фактичного або прогнозованого (у результаті укладення угоди або впровадження проекту) стану Товариства до однієї з областей фінансової стійкості (нестійкості), і відповідно, областей ризику, виконується на основі аналізу достатності оборотних коштів (власних або позикових) для формування запасів і покриття витрат, пов'язаних з виконанням розглянутих видів діяльності.

Існує великий перелік методів управління ризиками, проте їх вибір щодо конкретних видів ризику залежить від розміру збитків, з одного боку, та фінансових можливостей підприємства - з іншого. Обрані методи впливу та заходи з урегулювання ризику щодо най-більш небезпечних видів нижче наведені в таблиці:

Ризик	Методи впливу	Заходи, спрямовані на
регулювання ризику	Ризик недотримання	
партнерами умов	Запобігання збиткам	Збір інформації про партнерів, аналіз
їх фінансового стану	Складання протоколу, де зазначається термін, протягом якого сторони можуть внести зміни до договору	
Внесення до договору системи штрафних санкцій за невиконання зобов'язань та умов сплати пені за кожен день прострочення зобов'язань		

Укладання контрактів із новими постачальниками газу. Відхід від умов роботи на давальницькій сировині договору